

L'Elefant. The Wall (V,130m)

Primera ascensió:

Joan i Ricardo (octubre de 1982)

Material:

9 cintes exprés

40m

45m

45m

R3

III

IV

Clau

R2

V

Petit desplom amb molt cantell

'aleje'suau

Ponts de roca

Festival de cantells, genial!!!

IV+

R1

Pas clau del llarg

V

Llastra amb un punt blau pintat al peu de via

IV+

IV

The Wall és una fantàstica via de tres tirades, mantinguda, prou vertical i sàviament equipada perquè no baixem la guàrdia durant tota l'ascensió. Les assegurances, mai suficientment aprop, ens obliguen a escalar i per tant a gaudir de la fantàstica morfologia del rocam d'aquest vessant de l'Elefant. Cantells generosos i bústies amagades repartides per aquest extraordinari mar de pedra fan d'aquesta escalada un gaudi del primer al darrer metre. Del tot recomanable per quan vulguem escalar a l'ombra.

- Via: The Wall
- Zona: Montserrat – Sant Benet
- Dificultat: V (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 130 metres
- Compromís: Baix
- Exposició: Mitjana
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 9 cintes exprés
- Orientació: Nord-oest
- Caloració:*****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí del Pas dels Francesos fins arribar al Pla de Santa Anna (si volguéssim estalviar-nos aquesta part de l'aproximació podríem escalar "[El Camí de l'Alsina](#)", que ens deixa molt aprop de la Plaça de Santa Anna), aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet.

Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i que passa per una mena de porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de l'esquerra (que porta a l'ermita de Sant Salvador). Veurem la Trumfa a la nostra dreta. Seguirem pujant fent giragonses fins una nova bifurcació amb un corriol que es dirigeix a la Trompa de l'Elefant. El prenem i seguim cap a la canal de la dreta, que va a la Normal de la Mòmia i es troba equipada amb cordes fixes. Sortirem a un clar i seguirem, cap a l'esquerra un corriol marcat amb pintura blava. Aquest corriol ens mena a un coll. El descendim, ajudats per unes cordes fixes i anem a parar a la vessant nord de l'Elefant. Seguim resseguint el peu de la paret fins que trobem una llastra recolzada en aquesta amb una marca blava. La via comença just en aquest punt. El primer parabolts es troba una mica amunt i és difícil de veure.

L1(V)

Per localitzar el peu de via ens hem de fixar en una petita llastra amb una marca blava que es troba recolzada a la paret, la primera assegurança costa una mica de veure. Iniciem l'escalada recte amunt fins atènyer el primer parabolts. La distància entre peces és gran, però mai estem en una situació exposada. La paret es va redreçant de manera progressiva i quan arribem a l'alçada de la quarta expansió haurem d'anar descaradament a l'esquerra, per on segueix la via. Salvarem un parell de trams molt verticals però curts, on haurem de col·locar-nos bé de peus, un cop superats arribarem a la reunió, molt còmoda. 45 metres.

L2(V)

La segona tirada és especialment bonica, un mar de còdols vertical farcit amb cantells i forats de totes les mides. Sortim de la reunió una mica cap a la dreta i de seguida recte amunt. En aquesta tirada haurem d'anar serpentejant, escollim sempre la millor presa (vegades es fa difícil decidir-se per una de tantes i tant bones). A mitja tirada trobarem un parell de ponts de roca; a partir d'aquest punt anirem en lleugera tendència a l'esquerra fins situar-nos sota un extraplom. La panxa té unes preses tant bones que fan que només sigui V (el pas és genial). Un cop superada la primera panxa, encara ens en quedarà una segona, més suau i arribarem a la reunió, de nou molt còmoda. 45 metres.

L3(IV)

Iniciem el llarg anant a atènyer un clau col·locat a una fissura que tenim per sobre de la reunió. Un cop xapat, superem un ressalt cap a la dreta i ens situem sobre una placa inclinada que sembla un camp de patates. Anem ara en diagonal a l'esquerra, buscant la part més aèria, però fàcil. La placa es va tombant fins que arribem a la reunió cimera. 40 metres.

Descens:

Des del cim anem cap al sud a buscar una estreta canal que haurem de desgrimpar. Un cop descendida, anirem buscant el camí més lògic entre les plaques inclinades fins que arribem a un corriol que ens portarà fins al refugi.

El que més m'ha agradat:

- Via vertical i mantinguda, amb un grau assequible i distància entre assegurances per donar-hi una mica més de caràcter.
- Segon llarg per emmarcar, com diu el Picazo "...Con presas tan buenas que en el segundo largo llegarán a hacernos perder el interés por los puntos de seguro".
- Bona opció per matins calorosos.

El que no m'ha agradat tant:

- Tot i que la via va ser re-equipada no fa gaire, pràcticament totes les xapes es mouen... Una llàstima.